

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Er/3177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115221925
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Hadvičáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6115221925.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: P. X. W., A.. XX.XX.XXXX, W. J. P., Š. E. X., N.. N. N., P. F. M., A.. XX.XX.XXXX, W. T. XXXX/XX, XXX XX T., Š. E.Č. X., právne zast. JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: W. W., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XX, XXX XX W. W. - Š., Š. E. X., právne zast. JUDr. Ing. Darinou Šadibolovou, advokátkou so sídlom Námestie Štefana Moyzesa 17A, 974 01 Banská Bystrica, na vymoženie uloženej povinnosti zameškaného výživného a bežného výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kohútom, Exekútorový úrad Banská Bystrica, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, pod spis. zn. EX 328/2015, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Zákonná zástupkyňa - matka maloletého oprávneného podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie uloženej povinnosti zameškaného výživného za obdobie júl 2015 až november 2015 vo výške 340 Eur a ďalej bežné výživné na čas od novembra 2015 vo výške 70 Eur mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred s príslušenstvom, a to na základe vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 31P/224/2009-31 zo dňa 26.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13CoP/64/2009-44 zo dňa 02.11.2009.

Poverením č. 5601 145622 zo dňa 30.10.2015 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Kohúta, Exekútorový úrad Banská Bystrica, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. EX 328/2015.

Podaním zo dňa 31.03.2016 povinný prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uvádza, že predmetný exekučný titul - rozsudok Okresného súdu zo dňa 26.08.2009, nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2009 a vykonateľnosť dňa 16.11.2009, pričom ešte v tom istom roku (2009) povinný s matkou maloletého X. W. obnovili rodičovské spoluzitie, ktoré trvalo do konca júna 2015, pričom povinnému a matke maloletého, resp. rodičom maloletého sa narodila maloletá dcéra X.. Povinný má za to, že uvedený rozsudok Okresného súdu sa stal na základe právnej skutočnosti obnovenia rodičovského spoluzitia neúčinný a zanikla teda i jeho povinnosť vyplývajúca mu z predmetného rozhodnutia prispievať na výživu maloletého syna X. mesačne vo výške 70 Eur. Poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 14.01.2010 sp. zn. 3Cdo 306/2009, rozhodnutia Najvyšší soud ŠCR zo dňa 14.12.1979, sp. zn. 1Cz134/79, ktoré uvádza, že rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu sa za určitých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti dochádza a základe právne významných skutočností, akými sú napr. obnovenie spoluzitia rodičov mal. dieťaťa. Musí ísť o také spoluzitie, pri ktorom dochádza k plneniu všetkých rodičovských funkcií. Neúčinným sa rozhodnutie stáva v okamihu, keď nastala právna skutočnosť, ktorá jeho neúčinnosti spôsobila. Povinný žiadal zastaviť exekúciu v zmysle ust. § 57 ods.

1 písm. b), g) f) Exekučného poriadku. Poukázal na uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 86/2010 zo dňa 18.02.2010, z ktorého vyplýva, že exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie. Povinný má za to, ako i z odôvodnenia rozhodnutia NS SR 5Cdo/199/2009 zo dňa 13.10.2009 vyplýva, zastavenie exekúcie z dôvodu zániku práva po vydaní exekučného titulu prichádza do úvahy bez ohľadu na to, v ktorom štádiu exekučného konania došlo k zániku práva priznaného exekučným titulom. Zánik práva priznaného exekučným titulom je vždy dôvodom na zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal zastaviť exekučné konanie. Ku svojim tvrdeniam povinný predložil aj doklady preukazujúce jeho tvrdenie o obnove partnerského spoluzitia.

K návrhu povinného sa v podaní zo dňa 21.04.2016 vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu matka maloletého oprávneného, ktorá uvádza, že povinný bol Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 31P/224/2009-31 zo dňa 26.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13CoP/64/2009-44 zo dňa 02.11.2009, právoplatným dňa 29.11.2009 a vykonateľným dňa 16.11.2006 zaviazaný prispievať na výživu malol. oprávneného sumou 70 Eur mesačne počnúc dňom 27.07.2009, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred do rúk matky malol. dieťaťa. Povinný predmetné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu považuje za neúčinné z dôvodu, že s matkou maloletého oprávneného obnovili partnerské spoluzitie, ktoré trvalo od r. 2009 do konca júna 2015, pričom v tomto smere poukázal na uznesenie NS SR 3Cdo 306/2009 a rozhodnutie NS ČSA sp. zn. 1Cz 134/79 zo dňa 14.12.1979. S právnym názorom o tom, že rozsudok sa stal neúčinným a preto na jeho podklade nemožno vykonať exekúciu, nemožno súhlasiť. Pokiaľ rodičia maloletého dieťaťa po právoplatnosti súdneho rozhodnutia znovu obnovia partnerské spoluzitie, stáva sa tento na čas neúčinným z dôvodu, že na výchove a starostlivosti a zodpovednosti o maloleté dieťa sa participujú obaja rodičia, ktorí spoločne si plnia vyživovaciu povinnosť voči malol. dieťaťu, avšak predmetné rozhodnutie nestráca právnu účinnosť a vykonateľnosť, pokiaľ nedôjde k jeho zmene novým súdnym rozhodnutím, s poukazom na ust. § 163 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého rozsudok o výchove a výžive malol. detí možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Matka malol. oprávneného popiera tvrdenia povinného, že by u rodičov došlo k obnoveniu všetkých rodičovských funkcií, keďže sa povinný počas partnerského spoluzitia o malol. oprávneného nezaujímal a o jeho výchovu nejavil záujem. Tento nezáujem matka uvádza aj vo svojom vyjadrení zo dňa 15.01.2016 k Návrhu otca na úpravu rodičovských práv, ktoré je vedené na Okresnom súde Zvolen č.k. 9P 21/2015, ktoré doposiaľ nie je skončené. Počas spoločného partnerského spoluzitia bol povinný väčšinu času nezamestnaný, domácnosť financovala matka malol. oprávneného a jej otec, ktorý s nimi žije v spoločnej domácnosti, z ktorého dôvodu sa matka už po 7 mesiacov od narodenia malol. X. vrátila do pracovného procesu. Povinný si od matky vynucoval peniaze vyhrázaním, ako aj násilím, čo bolo dôvodom zo strany matky, aby povinného ako partnera opustila. Matka malol. oprávneného zároveň poukazuje na prebiehajúce súdne konanie o výkon rozhodnutia o výchove malol. dieťaťa vedené pred Okresným súdom Zvolen č.k. 9Em/2/2016, ktoré začalo na návrh otca o výkon rozhodnutia a to rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P 224/2009-31 zo dňa 26.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 13CoP 64/2009-44 zo dňa 02.11.2009, v časti úpravy styku s malol. oprávneným. Z uvedeného tak možno vyvodiť záver, že podľa povinného sa neúčinným stal len výrok rozsudku, ktorým bola upravená jeho vyživovacia povinnosť voči malol. oprávnenému. Vzhľadom na uvedené je rozsudok vykonateľným rozhodnutím, na podklade ktorého možno vykonať exekúciu a preto navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Ku svojmu tvrdeniu predložila aj listinné dôkazy.

Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 36 ods. 2 vety prvej Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie.

Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok"), exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, súd považuje za potrebné objasniť rozdiel medzi zrušeným a neúčinným rozhodnutím. Zrušené rozhodnutie prestáva normatívne existovať, hoci nemožno poprieť, že kauzálne jestvuje naďalej. Naproti tomu neúčinné rozhodnutie existuje kauzálne aj normatívne. Po svojom vydaní pre danú oblasť práva však stratilo účinnosť, a preto ho možno pripodobniť k relatívne neplatnému hmotnoprávnemu úkonu. K zrušeniu exekučného titulu môže dôjsť len v právnom konaní, v ktorom bol vydaný, a iba podľa procesných noriem umožňujúcich takéto zrušenie. V občianskom súdnom konaní je to zrušenie predbežného opatrenia, pretože pominuli dôvody, ktoré viedli k jeho nariadeniu, zrušenie predbežne vykonateľného rozhodnutia v odvolacom konaní, právoplatného a vykonateľného rozhodnutia v mimoriadnom opravnom konaní (obnova konania a dovolanie), rozsudok zrušujúci uznesenie o schválení súdneho zmiernu pre jeho rozpor s hmotným právom.

Neúčinnosť exekučného titulu vyvolávajú skutočnosti hmotného alebo procesného práva, ktoré spôsobujú, že exekučný titul formálne existuje, ale stráca spôsobilosť byť podkladom pre exekúciu. K takýmto skutočnostiam patrí aj súdne rozhodnutie; napríklad rozsudok o rozvoде manželstva vyvoláva neúčinnosť exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok na výživu manžela, ten istý rozsudok, ak obsahuje výrok o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoде, spôsobí neúčinnosť rozhodnutia súdu vyneseného v konaní podľa § 36 ZR, zrušenie vyživovacej povinnosti spôsobí neúčinnosť rozsudku, ktorým bola judikovaná táto vyživovacia povinnosť; rozsudok, ktorým sa vyhovel žalobe o zapretie otcovstva, má za následok neúčinnosť rozsudku, ktorým sa domnelému otcovi určila povinnosť na platenie výživného; obdobné účinky má rozsudok o osvojení dieťaťa. Pri neúčinnosti exekučného titulu nie je rozhodujúci čas, kedy k nej došlo. Nie je teda podstatné ani to, či neúčinnosť nastala pred vydaním exekučného titulu alebo pred vydaním exekučného príkazu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Dôvody zániku práva obsiahnutého v exekučnom titule, ku ktorým došlo po jeho vydaní sú upravené v základných predpisoch a kódexoch súkromného práva (pozri najmä Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, Zákonník práce). K zániku práva z hmotnoprávných dôvodov môže dôjsť aj pred vydaním exekučného titulu. V takom prípade nemožno postupovať podľa tohto ustanovenia. Procesnú nápravu možno dosiahnuť len osobitnou procesnou žalobou, ktorou sa žalobca bude domáhať určenia, že priznané právo na plnenie neexistuje. Takýmto spôsobom možno dosiahnuť zastavenie exekúcie vykonávanej aj na základe rozsudku pre zmeškanie, ak ho nebolo možné odvrátiť iným procesným spôsobom. Najčastejším dôvodom na použitie tohto ustanovenia bude splnenie dlhu. Splnenie je dôvodom zániku práva a nadväzuje na to aj na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k splneniu došlo mimo vykonávania exekúcie. Platí to aj pre čiastočné splnenie vymáhanej pohľadávky.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví, ak exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Inými dôvodmi na zastavenie exekúcie pre jej neprípustnosť môžu byť rozmanité dôvody, ktoré nepatria ani do jedného z predošlých ustanovení a súvisia s právnymi úkonmi účastníkov exekučného konania pred exekučným príkazom (napr. oprávnený sa vzdal práva na vymáhanie priznaného práva alebo sa s povinným dohodol o pozhovení pred vykonaním exekúcie), s uplynutím času (s premlčaním judikovaného práva, pri ktorom pohľadávka nezaniká, len sa oslabuje, nie je vynútiteľná exekúciou za predpokladu, že povinný sa premlčania dovoľá), so zistením, že nehnuteľnosť nie je vo vlastníctve povinného, s tým, že rozhodnutie justičného orgánu cudzieho štátu odporuje slovenskému právnemu poriadku alebo nie je zaručená vzájomnosť, prípadne chýba uznanie takého rozhodnutia v prípade, keď sa vyžaduje, s tým, že exekútor vykonáva exekúciu nedovoleným spôsobom alebo kombináciou nedovoleného a dovoľeného spôsobu exekúcie. Pri tomto dôvode neprípustnosti exekúcie súd rozhodne o neprípustnosti exekúcie a exekúciu zastaví jedným uznesením, v ktorom sa uvedie výrok o

neprípustnosti i výrok o zastavení exekúcie. Simultánny spôsob rozhodovania o týchto procesných skutočnostiach je dovolený vzhľadom na to, že proti takémuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie. Osobitné rozhodovanie o neprípustnosti a o za stavení exekúcie by navyše odporovalo hospodárnosti a účelu exekučného konania.

Z obsahu exekučného spisu súd zistil, že exekučným titulom v predmetnej exekúcii je v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 31P/224/2009-31 zo dňa 26.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13CoP/64/2009-44 zo dňa 02.11.2009 na vymoženie uloženej povinnosti zameškaného výživného za obdobie júl 2015 až november 2015 vo výške 340 Eur a ďalej bežné výživné na čas od novembra 2015 vo výške 70 Eur mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred s príslušenstvom, a to na základe vykonateľného rozhodnutia.

Z vyjadrenie povinného je zrejmé, že povinný poukázal na skutočnosť, že uvedený rozsudok Okresného súdu sa stal na základe právnej skutočnosti, a to obnovenia rodičovského spoluzitia neúčinný a zanikla teda i jeho povinnosť vyplývajúca mu z predmetného rozhodnutia prispievať na výživu maloletého syna X. mesačne vo výške 70 Eur.

Z vyjadrenia matky malol. oprávneného má súd za preukázané, že povinný s matkou malol. oprávneného obnovili partnerské spoluzitie, avšak toto trvalo do konca júna 2015. Poukázala na skutočnosť, že počas spoločného partnerského spoluzitia povinný bol väčšinu čase nezamestnaný, domácnosť financovala ona a jej otec, ktorý s nimi žil v jednej domácnosti. Záverom poukázala na vyjadrenie k Návrhu otca na úpravu rodičovských práv a povinností k malol. deťom, ako aj na konanie prebiehajúce na Okresnom súde Zvolen č.k. 9Em/2/2016, ktoré začalo z návrhu otca o výkon rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 31P/224/2009-31 zo dňa 26.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13CoP/64/2009-44 zo dňa 02.11.2009.

Súd poukazuje na skutočnosť, že účinnosť rozhodnutí vydaných v konaní v zmysle ust. § 36 Zákona o rodine môže zaniknúť nielen okamihom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvoze rodičov maloletého dieťaťa, ale aj v dôsledku spoluzitia rodičov. Najvyšší súd ČSR v rozsudku sp. zn. 1Cz 134/79 vyvodil, že musí ísť o také spoluzitie, pri ktorom dochádza k plneniu všetkých rodičovských funkcií. Neúčinným rozhodnutie sa stáva od okamihu, keď nastala právna skutočnosť, ktorá jeho neúčinnosť spôsobila. Rozhodnutie súdu o výchove a výžive malol. dieťaťa sa stane neúčinným v dôsledku obnovenia spoluzitia rodičov len vtedy, ak dochádza k obnoveniu všetkých funkcií spoluzitia rodičov k malol. dieťaťu (rozhodnutie R 8/1982).

Súd na základe vyššie uvedeného má preukázané, že partnerské spoluzitie rodičov malol. oprávneného bolo obnovené, avšak toto trvalo do júna 2015. Ďalej má súd za preukázané z vyjadrenia matky malol. oprávneného, že nebola naplnená podmienka, že by došlo k plneniu všetkých rodičovských funkcií, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, počas partnerského spoluzitia matka malol. oprávneného a jej otec financovali domácnosť, povinný sa nezaujímal o výchovu a potreby malol. oprávneného, zároveň podala na Okresnom súde Zvolen návrh na zvýšenie výživného na malol. oprávneného. Súd záverom poukazuje na skutočnosť, že povinný žiadnym spôsobom nepreukázal starostlivosť o malol. oprávneného.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade boli v čase začatia exekučného konania splnené oba procesné predpoklady oprávňujúce na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. vykonateľné rozhodnutie /exekučný titul/, ako aj tá skutočnosť, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. V konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zároveň nebolo preukázané, že by po vzniku exekučného titulu nastala niektorá zo skutočností, ktorá by spôsobovala neúčinnosť rozhodnutia, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia, na tunajší súd, písomne v troch vyhotoveniach (§ 202 ods. 2 OSP). Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie

sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 OSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.